

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเลือกใช้บริการโรงแรมบูติกในจังหวัดเชียงใหม่ มีระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค ได้แก่ 6Ws และ 1H อันประกอบด้วย Who What Why When Where และ How เพื่อค้นหาคำตอบ 7 ประการ หรือ 7Os อันประกอบด้วย Occupants Objects Objectives Organization Occasions Outlets และ Operation และแนวคิดส่วนประสมการตลาดบริการ ประกอบด้วย 7Ps ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) บุคลากร (People) การสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence & Presentation)

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าใช้บริการโรงแรมบูติกในจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นสมาชิกของสมาคมโรงแรมบูติกเชียงใหม่ ซึ่งมีทั้งหมด 11 แห่ง ทั้งนี้ ผู้ใช้บริการต้องมีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการคือพักอาศัยระหว่างการท่องเที่ยว ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสอบถาม โดยจะใช้การสุ่มเก็บแบบสอบถามแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) จากผู้ที่มาใช้บริการโรงแรมบูติก ในจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นสมาชิกของสมาคมโรงแรมบูติกเชียงใหม่ทั้ง 11 แห่ง เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดตัวอย่างโดยการอ้างอิงจากตารางแสดงขนาดตัวอย่างของ Seymour Sudman (1976: 87) (อ้างในคุณวุฒิ เวชสาร, 2546 หน้า 192) ที่แสดงขนาดตัวอย่างในการวิจัยที่ใช้หน่วยตัวอย่างเป็นคนและสถาบัน ในระดับท้องถิ่นที่มีบ้างแต่ไม่มาก ใช้หน่วยตัวอย่างจำนวน 200-500 ราย การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงกำหนดที่ 400 ราย โดยคัดเลือกตัวอย่างจากจำนวนห้องพักของโรงแรม 11 แห่ง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนโรงแรมบูติกในจังหวัดเชียงใหม่

ลำดับที่	รายชื่อโรงแรม	จำนวน ห้องพัก (ห้อง)	สัดส่วน %	จำนวน ตัวอย่าง
1	ยางคำ วิลเลจ (Yaang Come Village)	42	16	65
2	ตรีญาณรส (Triyaannaros)	8	3	12
3	บ้านท่าศาลา (Baan Tazala)	8	3	12
4	บ้านแสนคอย (Baan Saendoi)	11	4	17
5	ริงปิง วิลเลจ (Rimping Village)	34	13	52
6	ปิงนครา (Ping Nakara)	19	7	29
7	ศิริลันนา (Sirilanna)	15	6	23
8	ยันตรศรี (Yantarasri)	40	15	62
9	ชีวี วนา (Shewe Wana)	33	13	51
10	เดอะ ลันนา (De Lanna)	35	13	54
11	นารัฐ เชียงใหม่ (Nawarat Chiangmai)	15	6	23
	รวม	260	100	400

ที่มา: สภาคมนโรงแรมบูติกเชียงใหม่ 2553: ระบบออนไลน์

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้อยู่ในรูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยศึกษาข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่

1. ข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ใช้บริการโรงแรมบูติกในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 ตัวอย่าง และคัดเลือกตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยแบ่งสัดส่วนจำนวนตัวอย่างตามจำนวนห้องพักของโรงแรมบูติกในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 11 แห่ง (ดังแสดงในตารางที่ 2)

2. ข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ รวบรวมจากหน่วยงานราชการ วารสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการค้นคว้าผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามโดยลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิฐานะ วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเลือกใช้บริการโรงแรมบูติคในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ใครที่อยู่ในตลาดเป้าหมาย ผู้บริโภคเลือกอะไร ทำไมถึงเลือก ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือก ผู้บริโภคเลือกเมื่อใด ผู้บริโภคเลือกที่ไหน และผู้บริโภคเลือกอย่างไร

ส่วนที่ 3 ปัญหาที่นักท่องเที่ยวพบในการใช้บริการโรงแรมบูติคในจังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวัดระดับความสำคัญของปัจจัยประสมการตลาดบริการของโรงแรมบูติคในจังหวัดเชียงใหม่ ใช้มาตราวัดของ Rating Scale โดยคำถามที่ใช้รวบรวมข้อมูลเป็นแบบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแต่ละระดับกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ระดับความสำคัญ	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

นอกจากนี้ได้กำหนดช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อการวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.50 – 5.00	มีความสำคัญในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีความสำคัญในระดับมาก
2.50 – 3.49	มีความสำคัญในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	มีความสำคัญในระดับน้อย
1.00 – 1.49	มีความสำคัญในระดับน้อยที่สุด

สถานที่ในการดำเนินศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ที่ใช้ในการศึกษาคือคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ โรงแรมบูติคในอำเภอเมืองเชียงใหม่จำนวน 11 แห่ง ได้แก่ ยางคำวิลเลจ ตริญาณรต บ้านท่าศาลา บ้านแสนคอย ริมปิงวิลเลจ ปิงนครา ศิริล้านนา ยันตรศรี ชีวีนา เดอะล้านนา และนวรรรัฐเชียงใหม่ (www.chiangmaiboutiquehotds.com)

ระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่เดือนมิถุนายน – กันยายน 2553 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเดือนสิงหาคม 2553

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved